

Felkészítők:
VÖRÖS FERENCZ
DVIHALY EMIL.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 3 ft. — kr.
Fél évre . . . 2 „ 70 „
Negyed évre . . . 1 „ 20 „

Felvidéki Híradó.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

A Magyarországi Kárpát Egyesület Hercege Szász Coburg-Gothai Fülöp Ő királyi fensége védnöksége alatt álló Szittnya Osztályának közlönye.

Hivatalos hirdetések álla:
100 szög 2 ft., ezután minden megkezdett szög számlá 50 kerral több.

Megjelenik vasnapon,
Selmecz-, Besztercebányán és Ipolyáson.

A tanév elején.

Némi tartózkodással írtuk jelen soraink fölé a fenti címet; mert hisz hason cím alatt akárhány napilap is hoz ilyenkor és pedig szebbnél szebb, többé kevésbé didaktikai közleményt, mely egyuttal óva inti a magyar szülőket, hogy fiaikat ne csak a tudományos pályára neveljék, de az üzletire, az iparrira is.

Vajjon ennek a maga nemében nagyon is okadatolt intézmény eppen ekkor hangoztatása nem kései-e? s vajjon nem inkább a journalista vonja-e le az iskolás helyekre vonuló kocsisorokból azt a tanúságot, hogy sok, nagyon sok a tudományos pályára készülő tanuló, a helyett, hogy a szülők vagy tanulók okulásának az oktató hangon írott vezérezsékkel? ez oly kérdés, melyre nagyon könnyű a felelet.

Mi azt hisszük, hogy ezen szabott időben megjelenő cikkeknél ideje nincs jókorra szabva; nem szeptember elején kellene így szólunk, de korábban s több ízben; mert ekkor már rendesen elhatározott tény a pályaválasztás; már ekkor kieszközölte a reményteljes növendék a jó mamánál azt, hogy ő ne kereskedő, ne iparos, de az iskola padnák tiz hónapig át rendes ülője legyen. A szigorubb papát meg aztán a jó mama nyeri meg az ügynek s hozzá meg, mi szintén lényeges, a kalács is meg van sültve, a hízlalt poulard is kopaszított állapotában dicséri immár . . . a szakácsnét.

Ilyetén körülmények között aztán nem jántródik meg az atyai szándék akár a Pesti Napló fenn szárnyaló, akár a Nemzet komoly didaktikai, akár a Budapesti Hírlap szellemes intelmeitől.

Mi is hódoltunk eme szokásnak, mely szerint hűségesen fel-felhoztuk a tanév elején, mikép a tudományosan kívül egyéb pálya is van s megjelöltük az utat, mely arra vezet s kimutattuk előnyeit,

— most azonban okultunk már annyit, hogy ez intések, figyelemzetések nem lehetnek időhöz kötve; miért is nem most hangoztatjuk azokat, de máskor és többször.

Nem is a tanulókhoz és szülőkhez, de tanárokhoz fordítunk kérést szavunkkal s tesszük ezt oly ügy érdekében, mely iránt ép ők, a tudomány és nevelés apostolai lehetnek a legkevésbébb közönyösök.

A köznevelődésnek, a jelen idők szellemének megfelelő művelődésnek ügye ez, s kérésünk oda terjed, hogy rendezzék az ő közép és felső tanintézetek tanárai már ez őszön kezdődőleg felolvasó estélyeket, melyekben ismereteik tárházából olyan kincseket bocsáthatnak közre, melyek közkinccséválva dús kamatokat jövedelmeznek egyesek, a társadalom s a haza javára.

Tagadhatatlan, hogy ily felolvasó estélyek sikerrel való rendezése nem oly könnyű, mint sokan hiszik, mert hisz a hallgatóság között a műveltségnek különbözőbbé névelőjén állókkal találkoznunk s így bizony állíthatjuk, hogy a legnagyobb nehézséget a tárgy választása és előadási módja szolgáltatja.

Ámde e tekintetben már nem kell utöröknek lennünk, hisz a nepszerű felolvasások oly hódításokat tettek már s annyira elterjedtek, hogy az illető hallgatóság ismerése a tárgyválasztás nehézségén is segíthet. A gyakorlat meg aztán megadja azt, mi kezdetben tán hiányzanék, tájékoztatni fogja a felolvasót minden tekintetben, a felolvasó megismerkedik hallgatósága igényeivel s igyekezni fog azokat kielégíteni.

Messze történék tárgyunktól, ha mi a felolvasások előnyeit hosszasan fejtegetjük: ez már túlhaladott álláspont is volna. Annyit azonban mondhatunk, hogy nyelv ekkor a felolvasó és hallgató egyaránt.

Ily előadások, estélyek, a mellett, hogy az ismeret terjesztik, egyuttal alkalmul szolgálnak oly képességeknél is megismerésre, melyek egyébre érdemesek, mint a szoba falai között való elrejtőzködésre.

Nem úgy vélekedünk mi, hogy a felolvasók csupán csak a tanárok sorából kerüljenek ki; lehetnek, sőt legyenek is bevonna e működési körbe mások is, tegye kiki, mit tehet.

Az az ellenvetés, hogy nincs időnk, e téren meg nem állhat, hisz kevesen vannak, ha vannak, annyira elfoglaltva hivatásuk munkái és gondjai által, kik nem fordíthatnának naponként harmincz perczet ez ügynek.

De meg másrészt a cél, melyet ez úton el akarunk érni, oly szent, hogy annak elérhetése végett áldozattól sem szabad visszaritdnunk.

Abban a hódító hadjáratban, melyre a mai kor szelleme mindnyájunkat felhi, mindenkinek, ki életét át nem alussza, kijut a szerepe. Az oktatás hangján terjeszteni a magyar nyelvet, az oktatás hangján nyerni meg nem magyar ajku polgártársaink szívét, felvilágosítani sokakat ama visszaélésekről ámitásokról, melyeknek ők állzataiul estek; ez is a felolvasások, előadások hatáskörébe vág. S van-e ennél szentebb kötelességünk? E kötelességet teljesíteni kell a legigénytelenebb állásu magyarnak is, szem előlt tartva azt, hogy azon apró kövek, melyek a hasadékokat töltik be, majd: nem oly lényeges részei a szilárd falnak mint a nagy kövek.

Avvagy nem hangzik-e még és folyton fülünkbe a Királyhangoztatóról, hogy nyelvében él a nemzet! E jelszó mellett lett nagygyűlé és hatalmaság nem egy állam. A nyelv az a tényező, mely a hazalakói körül testvéri köteleket fűz, mely azokat mint ugyanazon nemzet tagjait, mint ugyanazon

A „FELVIDÉKI HIRADÓ“ TÁRCSÁJA.

Egy községi bíró kellemes perczei.

Ott áll a városnáz folyosóján 25—30 bűbészű képviselője a női nemnek. Péntek van: várják a községi bírákat. Kileceztet itt a városnáz toronyórája Zubeckl kegyelméből; oszlik bomlik a sokaság, nyomon követve a megjelent bíró urakat.

Lépjünk be abba a szobába, mely magason áll mint a „hétorony“ s melynek szép kilátása van a szat-antali kastélyre.

Kezdődik a tárgyalás.

Felperes előadja panaszát, hogy alperes töle 16 év előtt egy kosár krumpelit vett, melynek árát ez nem akarja megfizetni, pedig az, hogy még meg nem fizette, oly szent, mint hogy egy Isten van az égben. Meg is merek rá esküdni, meg aztán Bartókóé komamánszony is tanja annak, hogy ez a keservesen szerzett krumpil nincs megfizetve.

Eddig még minden jól ment; s a türelmes bíró most az alperestől kérdi:

Elismeri-e tartozás fennállását? s ha igen, hát hány részletben szádukdézik azt törleszteni?

— Én?

— Igen is maga.

— Hát én 68 éves vagyok, r. kath. vallásu, férjem 30 év előtt halt meg, királyi bánymunkás volt, Kórmóczról jöttünk ide, de nem ott esküdünk meg, hanem Ürvölgyön, ahol férjem

— Nem ezt kérdeztem én, szól közbe a bíró, hanem azt, hogy meg akarta-e fizetni a krumpilit, melyet ez asszonytól 16 év előtt vásárolt?

— Mit? 16 véka krumpil! Hát nem fél attól az igazságos Istenről, ki a menyekben lakozik, s ki megbünteti a gonoszokat, hogy ilyen hazugságot mer állítani? Még betediziglen

— Nem azt mondta a felperes, vágott szavába eszendő hangon a bíró.

— is megbünteti azt a

— Ugyan ne átkozdódk már annyit, de
— hazugot, a ki (alperes declamáló hangon)
— Ide hallgasson (bíró forte)
— Ilyet mer hazudni; 16 véka krumpil!

— A kérdésemre feleljen már egyszer! (fortissimo) . . .

A declamáló hang azért nem száll alább. A türelmet vesztett bíró azt a rá néve szonorú tapasztalatot teszi, hogy alperes nagyon is nagyot hall, azért ahhoz a taktikához folyamodik, mely hasonló esetben mindig a legjobbnak bizonyult: bevárja azt a szerencsés időpontot, melyben a 16 véka krumpilt felháborodott szenvedély lecsillapul, s a szuszbot kifogy a 16 tavaszt látót alperes.

Ha nem is mindjárt, de ez az idő is elérkezik s immár csendesebben foly medrében a szenvedély árja; tenyere segítségével a bíró is be tudja juttatni az ő kérdészt alperes fulébe és végre megértetheti magát.

A tárgyalás erre rendez menetet vezet s az ítélet kihirdetése után fel-és alperes egymást támogatva halad le a lépcsőkön s a városkút utczán, a merre haza mennek, bárkinél is alkalma nyílik a kis véka krumpil 16 évi történetének rövid kivonatával megismernedni, ha hallószervét be nem dngja a két felszáradó nyelvnek ruhánál porgéséből származó szóadatsának inatja, mit közösen beszélgetésnek nevezünk.

Jó aztán egy másik fél s néhány köhintés után azt panaszolja, hogy őt a szomszédja megértette.

— A sértések tárgyalásának nem itt a helye, menjen a királyi járásbírószághoz jó ember.

— Igen ám, de nekem csak bíró Urhoz van bizalmam. Az mindegy, e bizatom nem változathatja meg a törvény rendeltét. Menjen Isten kirével.

— Én leteszem a 24 kr. bélyegköltésget is és nem megyek másóvá.

— Értsen meg már

— Hát legalább szidja le ezt a gonosz szomszédomat. A kapacitálás mítsem használt, a határtalan bizalom nyilatkozatai tovább is folyának még akkor is a bajúsz alatt, mi-

kor a bizalmat keltő bíró ur már a negyedik fél fölött mondja az ítéletet.

Mikor aztán az összes tárgyalások végeztével még mindig ott áldogál a bizalmas atyafi s a bíró re bene gasta azt kérdi tőle, hogy hát mivel sértette meg a szomszédasszonya, ekkor erősen bizonykodik, hogy az nagy sértés volt, olyan nagy, hogy azt el se mondhatja.

Nem is mondta.

Ez a bizalomon nagyon emlékeztet arra, melylyel a fővárosban egyik keresetű lobny-eszapszék viseltetik a vendégek iránt. Ott ugyanis mindent előre kell fizetni, hogy a vendég meg ne szokjék, s a késés és az asztalhoz van lánvezolva; hanem azért ott kúna a borostyán korszoriban azt a címet viseli a nagyon látogatott mulatóhely:

„A bizodalombhoz.“

Hogy a városkút városrészt még mindig a két komasszony becses személyével foglakozik, hogy a tárgyalás napján a fiakból és unokából álló nagyszámú család a déli harangzó kongásig után jóval később jutott a mrveniczás tállhoz és hogy ekkor is komáz vala ennek sorvány tartalma; hogy a bíró ur is rekedésig érzett aznap az emelkedett hangon tartott tárgyalásnak miatta, annak a véka krumpil 16 éves történelmének hosszú lében történt többszöri fölértésztése az oka.

S hogy egy községi bírónak eme kellemes perczéről itt emítés tétetik, illetve e Tárcaország megiródik, annak is a 16 év előtt elfogyasztott krumpil az oka; no meg az az egyszerű körülmény, hogy a mi besztercebányai tisztelt collegánk részéről kilátásba helyezett Tárca még eddig meg nem érkezett.

Egy községi bíró kellemes perczéből folyólag, melyeket a pörökadó felek nagyothallása okozott, ilyetén körülmények között Tárca is születhetik, melynek úres volta bizony nem csak egy aggodalomba ejtő e sorok megíróját, ki akkor vizagstálódnék csak meg igazán, ha tisztelt olvasói neki megbocsátják, hogy kellemes perczekből néhányat hiába vesztettek el e sorok előlvasásával.

hazafait, bensőleg is egymással összekapcsolja.

Ha egyebet el nem érünk e felolvasásokkal az előadásokkal, e kapocs erősítése is eléggé indokoltá teszi kérésünket. T—i.

A vidék a kiállításnak.

A munka templomába zárandokolnak egyesek, teátlétek, városok. Tanulni mennek s áldozni. Akár tanulnak, akár áldoznak, önmaguknak s a hazának javára teszik azt.

Kinek csak nehány megtekintéssel fillére van, a kiállítás megtekintésére fordítja azt is. Kiállítás a jelszó mindenütt a hol magyar nyelven dícsérik az Isten.

Idegen népek fiai is százával indulnak utra s utjok diadálát.

Oszták, cseh, francia, szerb, olasz, lengyel osztók örömeiben, ünnepekben a magyarnak, csak két ország faj maradtak eddig szánálkósan távol. Távlat tartja őket a magyar faj iránti gyűlölet.

Abban az ünnepi concertben, mely szép városunkban folyton tart, nem idéz elő disharmoniát ezeknek magartatása; nem érzik meg az ő hiányukat.

Ünnepet innep követ, a vigalmat vigalom váltja fel; ezek azok a „fényes napok,” melyekről a költő álmodott.

E nap fényének emeléséhez legtöbbet járul maga szép fővárosunk, de a vidék is megteszi azt mi erejéből kitelik.

Ott van Szegled, Debreczen, Szeged, Arad, Szabadka példája, melyek csoportosan látogatják a kiállítást.

Ezek mellett nincs valamire való város, mely ne küldje ki egyeseket tanfériák, iparosai közül. Rengő az az összeg, melyet utiköltség, élelmezés, belépti jegy, emléktárgy ára ezimén a kiállításra szentelünk.

Mindennek köztudomásuk; de minő a hatása a kiállításnak, az nem annyira köztudomású.

A hatást érezzük, de hogy honnan jó, nem mindenki tudja.

A gazda, a kereskedő, az iparos mind hozzájárul a kiállítás költségeihez, ha közel se jut Budapesthez.

Mintha minden tőkét a kiállítás venne igénybe, mintha minden jövedelem förrást az foglalt volna le, annyira elvonja ez a nemzeti ügy az éltető elemet számoknak át a vidéken.

Nem a szemrehányás hangján szólnunk mi erről, csak a tényt constatáljuk annak kimutatására, hogy nemcsak az áldoz ama nemzeti ügynek, ki oda utazik és költ, de az is, ki itthon kénytelen maradni s követelesének munkával megérdemelt pénzének segélyével mások teszik meg az utat; — és hogy megadjuk a méltánylát annak a vidéknek is, mely kevésbé van az ünnepek képviselve.

De másrészt nem is bírának a hatás alól szabadulni mely örvendetes és nyomasztó is egyszerűs mind ha ezeket fel nem hoznók.

Örvendetes a kiállítás kiváló sikere, de nyomasztó az a körülmeny, hogy a kiállítás minden éltető erőből eszt.

Vajha a sok tanulság, okulás, mit ezeken meg ezeken ott meritene, fölérne az áldozattal, mit az ország, egyes vidék a kiállításra áldoz! t.

Fejedelmi írók.

Fejedelmi írók mindig bizonyos vonzórót gyakoroltak az olvasó közönségre, mely tudni szeretné, hogy a földnek legmagasabbán álló egyéniségi miképpen érzik és fogják fel a közönséges életet, aztán az írott betűiben az írók benső életét, eszméjüket és gondolkodásmódját vélik fölfelelteni.

Első helyet foglal el e tekintetben Viktória királynő, kinek királyi ősei Nagy Alfred köznevelés- és nyelvtan-ügyei I. Jakab skót király „King's Quair”-jével (1400 körül) és VIII. Henrik egyházi irataival a keresztény kor első fejedelmi írói voltak.

Viktória királynő naplót írt skót utazásáról és térkép-ír Theodora Martin által írt életrajza is nagy részben az ő műve. A királynő élenk részt vesz minden irdalmi törekvésben, az irdolomban, költészetben, utelírásokban, világ- és kortörtételemben, életrajzban, zene- és műtörténetben. Kiválóan ismeri a francia, olasz, német és természetesen az angol birodalmat. Különbösen Charles Dickens kedveli. Gyermekei közül néhányan névtelenül próbálkoztak meg a tollal. A nem rég elhunyt Lipót Albany herceg, s műiparról tartott több beszédet nyomatott ki, melyek nagy tehetőséggel tanuskodnak; a walesi herceg beszédei is ügyes tollra vallanak. Battenberg Beatrixe hercegné is az marquis of Lorne neje. Luiza hercegné szintén közölt egyetmást képes folyóiratokban.

A walesi hercegné az idő szerint a zene történetének népszerű megírásával foglalkozik, a mi különben csak természetes miután az oxfordi egyetem Doktor of Music-ká megtette. Két fia Albert Viktória és György

walesi herceg jelenleg a föld körül tett utjukat írják meg. Viktória királynő mellett első sorban említendő a romániai királyné, született Wied hercegné, kit Carmen Sylva álnév alatt világszerte ismernek és kinek költeményei és meséi minden művelt nép közkincsévé váltak.

II. Pedro braziliai császár tudományos értekezéseket írt, többek közt a csillagászatról is; a persza sah utelírásokat tett közzé.

Kalaka a király is éppen most foglalkozik utbenyomásainak kiadásával.

II. Lipót belga király számos cikket írt Afrika gyarmatosításáról.

II. Oszkár svéd és norvég király a Cid-et fordította gyönyörűen svéd nyelvre, azonkívül sok hangulatos költeményt írt.

Ismeretesek Rudolf magyar trónörökösnek természet-tudományi leírásai, melyek legalább részben nyilvánosságra jutottak, míg nyomtatásban megjelent könyvei csapnű legszűkebb köröknek voltak szánva.

Mária Valéria királykisasszony ifjú kora dacára már több esztos költeményt írt, melyek közül egyet a lapok nem rég közöltek.

József főherceg nemcsak nagy pártolója a magyar irdolomnak, hanem maga is gyakran foglalta a tollal; cikkeivel sokban járult hozzá a titlöltség fejlesztéséhez Magyarországon, tüzeten foglalkozik a cigány nyelvvél s néhány év előtt cigány nyelvtant adott ki.

Szalvátör János főherceg a legalapobb hadászati írók egyike, töle való továbbá az Assasino ballet szövege és több esztos keringő.

A nemrég elhunyt Frigyes Károly porosz herceg munkatársa volt Brugsch pápa keleti utazásáról írt művének.

Vilmos porosz herceg több hadtudományi essayt írt. György porosz hercegné „Conrad” álnév alatt több részben francziául írt szindarabb jelent meg, melyek még ma is tetszenek.

Elimar a oldenburgi herceg is mint színműíró lépett fel. Károly, hessen-philippsthal herceg legközelebb egy kötet talányt ad ki.

Károly Tivadár bajor herceg több alapos és mély tudományra való szorgalmazást cikket írt.

Az orleansi hercegek, a umale herceg, a párisi gróf és Chartres herceg, szintén írtak ki irdi tevékenységet, az első mint szaktudós „hadászati téren, másik kettő keleti utjáról írt érdekes tájósításokat.

A Bonaparte-családból Lucien Bonaparten Napoleon herceg, ki Londonban él, mint nyelvbüvár ismeretes. Alaposan érti a kínai, japáni és skót nyelvet, beszéli az összes modern nyelveket, köztük a magyart is érti a tolvajnyelvet is és többek közt Salamon Énekek Énekét furcsaság kedvéért a londoni tolvaiok nyelvére (patter) fordította. Eugénia volt osztrák megírta férjének történetét, ki maga is mint író működött és kinek Julius Caesarja klasszicizálás tekintetében párját ritkítja.

A spanyol királyi családából Maria de la Paz infánsnő esztos költeményeket szokott írni, melyeket rendszeren a spanyol lapoknak szokott elküldeni.

János Albrecht mecklenburgi herceg rövid, de nagyon vonzó indiai és sziam utazási skizeteket írt. Ernő szász-köbörgöbái herceg operaház maga írta a szöveget.

Eugénia svéd hercegné, XV. Károly és II. Oszkár királyok nővére sok szép költeményt írt. János szász király (meghalt 1873-ban) mint Dante-kutató és Dante fordító vált ki.

Ezekből látszik, hogy már elmúlt az a kor, a mikor csak „igazolási és rendeltetési nélküli egyének” foglalkozhatnak irdással. A toll használatához már nem ragad megcsók és a fejedelmi vérből való kollégák büszkéi arra, hogy néha elmondhatják társadalmilag alantabb álló író társainknak: „Testvéreim Apollóban.” E—s.

KÜLÖNFÉLÉK.

Eljegyzés Késmárk Trompler Ernő, ev. felszentelt pap és tanár e napokban jegyezte el Heinlein Paulin kisasszonyt, a jó emlékezetben élő, megholdogult Heinlein tanár kedves leányát. Öszitűn kívánnunk boldogságot a leendő új házaspárnak.

Grummich Géj Zályamenny adófelügyelőjét e napokban Iso oszt. titkára lepte meg a miniszterium. A hirt Besztercebányán miundeki örömmel fogadta.

Jóteknycélú alap. Orvosoktól a jószívűséget rendszeren meg szokta tagadni a közönség, mintha állással, hivatalokkal össze nem férne a könyörületesség. E téves nézetben leledzik úgy látszik az, az elegans hölgy is, ki mikor több medikus társammal egy körházból kijöttem azt a hozzá nem illő nyilatkozatot szalasztá ki bűszke ajkain: „itt vannak a sintérek.” Hogy aztán e megmondolatan nyilatkozatra azt a kíméletlen választ kapta, hogy „igenis azok vagyunk akkor, mikor Nagysáddal foglalkozunk,” ez nagyon természetes mert ilyen mediens-féle ember nem igen szokott adós maradni rovenasáék. Most azonban nem erről akarok szólni e lapok hasábjain, de egy oly alapról, melyet egy jószívű orvos fundált ki s melyhez Selmeceváros és vidéknek közönsége járul fölfeivel. A bányakerületi főorvos rendelő helyiségében ugyanis egy persely van fellálítva, melybe mindazok, kik ott keresik fel a főorvost, az orvosi segély díjazása fejében némi összeget tesznek, ki többet, ki kevesebbet. A főorvos aztán e filléretet összegyűjtve, az

év vége felé az itteni intézetekben ösztöndíjképpen osztja ki oly bányamunkás gyermekek között, kik tők túllépték származása, a magyar nyelvben kitűnő haladást tanulsauk Ezenkívül tudva azt főorvosunk, hogy a tők nép közt háza ellenes lapok, olvasmányok vannak forgalomban, a Svorost mellett jó irányú, erkölcsnemesítő olvasmányokból kis könyvtár alapított, mely évről évre ezer terjedelemben. Így a beteg nemcsak testileg, de lelkileg is gyarapodik a selmecei magyar királyi bányakerületi körömben. Bárcsak követhetné e példát másutt is, mindenütt, mert csak úgy alakíthatók át kulturális viszonyaink olyanokká, minők tenni akarjuk, ha a legerányosabb látszó eszközöket is felhasználjuk céljaink kivételére.

Dr. Klamarik János miniszter osztálytanácsos f. h. 8-án utazott el Besztercebányáról, hol — pilenére — egy pár hetet töltött. Budapestre, hogy ismét átvegye terhes teendőit. Az osztálytanácsos urat Nibel Sándor kir. tanácsos és főigazgató, Szunár Pál, főpolgármester, a tanári kar és számos tisztelője kísérte a vasúthoz s ószinte volt a búcsú fájdalma, mert mindenki szeretné, ha Dr. Klamarik még most is körünkben időznék.

Rendos, melyet Selmece-Bélabánya sz. kir. bányaváros közönsége a budapesti 1885. évi bányászati s kohászati s földtani congressus ide kiránduló tagjainak fogadtatása alkalmára megállapított.

1. A folyó évi szeptember 18-án este ide érkező vendégeket a város első tisztelője a pályaudvarban a hivatalos testületek s egyesületiek élén fogadja, honnét a menet a bányászok s a zenekar kíséretében gyalog vonul be a fellobogozott s kivilágított városba.

A vendégek elszállásolása után esti 9 órákor ismerkedésüszőjevetel a Szőlő fogadóban.

2. A következő napon, vagyis a f. évi szeptember hó 19-én gyűlékezés reggel 7 órákor a kamarabiz udvarában, a bányák bejárása, a kohók, a zúzó és a szelkalmi hivatalok megtekintése végett, hova a részt venni szándékozó 8 órákor indulnak és pedig minden csoport külön vezető kíséretében, d. n. 1 órákor közös ebéd Selmecebányán a Sombery teremben.

A teríték ára személyenként, bor nélkül fekete kávéval 1 ft. 80 kr. Ebéd után körültekintés a városban s 5 órákor a helybéli órák. titlölők gyakorlatla a felső piazcon. — Végül 7 órákor este találkozás és vacsora az Ujakkán.

3. Szeptember hó 20-án d. e. 8 órákor gyűlékezés a bányász és erdész academia épületében (volt Fritz házban) az academiái és bányagazgatásági gyűjtemények, szertárak és egyéb helyiségek megtekintése szőlőből. Dében 12 órákor ebéd a „Szőlő” szőlőban.

Az nap d. u. 2 óra előtt gyűlékezés a kamaraházban és pont 2 órákor elindulás az indóházhoz — ugyanazon rendben mint a bevonulás.

A ki a banketre szülő előjegyzési ivet tévedésből nem kapta, de ott jelen lenni ohajt, szíveskedjék a helyszínen a rendőrségnél jelentkezni.

Bontják a garami kaput! Igaz az hogy Besztercebányán a kapuk nagyban akadályozták a közlekedést a miért is igen helyesen cselekedett és cselekszik a városi hatóság, hogy a kapukat lebontatja, mert ez által a modern város, melyben minden kényelem megkivántatik, sokat nyer. Magunk is voltunk — több évvel ez előtt — tanu annak, hogy a megyeház utca (előbb fűrdő utca) kapuján többször át nem fértek a Hermanceusz szállítandó gépek s egyéb szállítmányok. A Garamutca kapuja is sokban akadályozza a közlekedést s így igen, helyes intézkedés a városi hatóságtól, hogy lebontatja. Csak egy óhajunk volna. s ez az, hogy a városi hatóság e kaput, mint egykét a város legrégibb épületeinek, a mely tan történeti vezetességgel is bír. fényképeztető, hogy legalább megmaradjon a régiség emléke.

Olyan új honi iparcikkek kerülnek ma holnap ismét piacra felvidékünkön, melyek eddig csak külföldön gyártattak, a melyekről az a vélemény van országazerte elterjedve, hogy azok csakis külföldön készítették. Záhora József szelkalmi plébános megmutatta a napokban itt járt miniszteri biztosnak, hogy a Fröbel-féle foglalkoztató és játektérek itthon is gyárthatók és pedig most már kisebb is ép olyan olcsón mint külföldön nagyban. Hogy állítást bebizonyítsa, a miniszteri biztos jelenlétében több doboz játékot készített a Mazerics tanító, ki é téren szamber, tényleg igazolta a plébános ur állítását. Záhora ur odanyilakozott e lapok szerkesztője előtt, hogy a felvidéki magyar köznevelési egyesület által Hodruson felállítandó szándékolt kisdudóvót ő fogja a Fröbel-féle foglalkoztató játékokkal felszerelni és pedig ingyen. Ez nagy szó, nagyobb mint sokan gondolnák! Tudnunk kell azt ugyanis, hogy a magyar kormány már több ízben kísérlete meg e játékszer készítését és ez mindegyik sehol sem sikerült neki hasznát hozolag, és hogy a külföldön nagyon készítőnek oly olcsó áron állíthatók elő az ott immár általánosá vált háziipar segítségével, hogy azokkal versenyezni lehetetlen volt. Most egy pap tanítja meg az iparvilágot arra, hogy a Fröbeljátékok itthon használna gyártása nem lehetetlen. Sajnos, hogy oly későn talál az intéző körökben hívők, kik e sok évi vajadását a pjerg-szélteknei gyermekjáték tanthelyének egyszer már megszűntek s a tanthelyt kellő támogatásban részesítve, a nyilvánosságnak adták át. Egyébiránt a tanthely igrge a napokban olyan stádiumba jutott, hogy most már rövid idő múlva rendszeren

álított állású tanítót kap, ki nem mellékfogalkozásként úzi majd a faragást, de tisztán a faragó szaknak fog élni.

Bücsüök balesete. Az utóbbi ötegy évesről hazatérő selmeceieknek egyik szakere egy hídról lezuhant s az abban ülők közül egy aszonny azonnal, a másik meg harmadnapra halt meg. A harmadik asszony élet-halál között lebeg a felgyógyulásához nincs remény.

A vihalnyi fürdő látogatónak száma e hó 9-ig ez évben 833-at tett. E szám világgoson bizonyítja azt a haladást, melyet Selmeceinek eme szép fürdője az évben felmutatott. Mint illőeknek egyének beszélék, a szám sokkal nagyobbra növekedett volna, ha kellő számú helyiségek állottak volna a vendégek rendelkezésére. E bajon is segítve lesz csakhamar, a így a jövő fűrdővádj még fősényes eredményt fog Vihnye történetében felmutatni.

Egy fejedelmi könyha. A német trónörökösnek könyhájáról azt írja egy német lap, hogy abban csak régen vágtatt húst szabad használni. A trónörökösnek kitűnő húsmező, a szállítványok súlyát s minőségét pontosan ellenőrzi. A roasztbeefnek való hús néha úgy bűtlig is állal, míg ki keztől a sor, hogy udvarképes (ékes kifejezés; fázom tőle) állapotban kerül az asztalra. Ha ez a roasztbeef mondja a Fleischerzeitung valamiképen a piazzra kerülne, az állatorvosok bizonyan elkoboznák. A trónörökösnek könyhájára mindenek dacára jó hírvének örvend.

Üsd a németet. Ez a jelszó ismét Podjebrád országában. Nem mulik el nap, melyen egy-egy németverő historia elő ne adná magát a büszke Hradsin könyvében. A gyűlölet a németek iránt oly mérvetök öltött, hogy napjai nyilvános kevelyen ismétlődnek a hotányok, melyek véres verekedésekkel végződnek. — Mi mások voltak a viszonyok nálunk, mikor itt is a fennelt jelszó uralkodott? Mi csak hangoztatunk azt, és túrtunk, vártunk. — Várokaszunk nem volt haszalan, felvradtak valahára a napok, amikor ime nem bunkóval túrtunk a szomszédra, de tiszteségek munkával igyekszünk, azon tényezőket el sajátítani, melyek anyagi s szellemi előhaladásunkat biztosítják s tulkapasaitak közművelődési ün, a tévtra vezetettek oktatásával akarjuk korlátolni. Ez a legnemesebb feyyver, mely méltó a 19-ik század fiaiboz, méltó a magyarhoz, ki annyit túrt és szenvedett.

A bunkó csak a boszún és elkeiseredés feyyvere lehet. Már pedig mikor a magyarunk munkájára diadalünnepet ül, nincs ok a boszúra; mikor országok népei tájjak ki szivük érzelmeit s rokonszevükörl bizosítják a magyart, akkor nincs ok a elkeiseredésre. Eljött az idő, mikor végre megismerték Europa népei a félreértett magyart, és ez elég hogy megzeresosék. Majd tán azt is megérjük, hogy a vítész Francz von Löhernek is belájják majd, hogy elég a németnek a francia, spanyol és olasz stb. nép részföl kikitörő gyűlölet, és süket fülekre fognak találni náluk az erdélyi szászok óbégataisai — Hadd jönnel el bár minél hamarabb ez az idő a akkor mi leszünk az első nemzet, mely „ne bántás a németet” jelszót hangoztattak.

Elriaasztott jó vevő. A napokban Prága egyik elsőrendű keztyus utlelebe egy gyászruhás nő lépett és keztyüket kert. Az eleje tett árú nem nyerte meg tészettség és megjegyzést tette: Önöknek azelőt sokkal finomabb és jobb árnyok volt, én sokat vettem örökörl. Előitt az üzlet egyik segédje kübe szól: „Akkor bizonyára téved, és hús éve vagyok ez utlelben és őat még sokasem láttam.” — „Igaz van,” vélte a hölgy, „önök postán küldték nekem az árúkat.” A segéd gunyos hangon vágta vissza: „Azt még most is lehet igazoloi, szabad tudnom a cizmet?” A hölgy sértődo ment az ajtó felé és méltóságteljesen mondta: „Akkori cizmem Eugénia csaszárné Pariszban volt, emlékszik most már?” Mielőt a megremült segéd szöböz juthatott volna, a csaszárné beült az üzlet előtt álló kocsjába és tovább hajtozta.

Hol vannak a nyerök? A Kaglevich-féle sorsjátéknak nem kevesebb mint 3485 nyertesem nem jelentkezett, s ezek köztül a két 10.000 frtot fősnyereményre sem, melyek a 19.410 és 46.371 számu sorsjegyekre estek. Hasonlóképen nem akadt gazdájára a 46.210 számu sorsjegyek, mely 2500 frtot és a 37.911 és 41.705 számu sorsjegyek, melyek 500—500 frtot nyertek. Van továbbá még két 200 frtos, négy 100—100 frtos, nyolez egyenkint 50 frtos, húsz 30—30 frtos és nem kevesebb, mint 3428 10—10 forintos nyeremény, melyeknek nyertesem mindaddig még nem jelentkezett. A még ki nem fizetett nyereményösszeg.

Umbertó király szakáia. Monzából írják: Az olasz király háza és szakáia, mely már egy éva óta megszőllt, most egészen fehér lett. Margherita királyné, kinek némilég fáj az, hogy szeretett férje sokkal idösebbeinek látszik, mint a milyen valóban (Umbertó király 1844. mártiusban született) Parisból a legelső illatszeres árúosok egyikétöl egy doboz hajfestő szer hozatott, és onánny edes higelsz szó kísértebebe átadta a férjének. A király elfogadta az ajándékok. Mikor a királyné másnap reggel kerjőbe ment, rémulve látta, hogy kedvence, egy fehér arselankutájáeska zöldre volt festve. A királyné sőt haragjában. Erre Umbertó király azt mondta: „Vigasztalodjál, kedves Margheritám, hisz előbb ki kellett próbálnom a festő szert; vajjon tartós és nem ártalmas-e. Holnap második kísérletet teszek a te braziliai kakadddal.” Mikor este a király szőbójába lépett,

már nem találta ott a francia hajfestő szert; a királyné megsemmisítette azt.

Pariza tvírat. Egy magdorbzri marhakereskedő a napokban Dresdenből egyik elötöltőáról a követéző tvíratot kapta: „Holnap minden díszben a pályaudvaron lesz, őt is elvárni: és nem melletk csak hónap, mert a személyvonat törökert nem szállít. Marha árja emelkedett, láss el magd, ha ökőre van szűksége, gondoljon rám.”

Felhivas. Hout és Zólyom megyék Budapestnen tartozkódo ifjai ezeltöl 2 évvel megalakított a „Beszerzeze-Selmeceibányai Társasúrt” oly céltöl, hogy egyeznász szellemi és anyagi érdekeit előmozdítsák. A Társasúrtnek oddig kifejezett is tajjai érdekeinek előmozdítással célzó munkálkódsa nem lehetett sikeres egyrészt azért, mert a Társasúrt belügyminiszterlejt jóváhagyott alapszabályokkal nem rendelkezett, másrészt, mint a Társasúrt tajjaiának száma csekély volt aboz, hogy nagyobb erkölcsi és anyagi eredményeket elérhető lettek volna. Társasúrtunk létalapja me meg van vetve, a mennyiben a nagyméltóság magyar kir. Belügyminiszterium alapszabályait 67022/1884 VII szám alatt kegyesen jóváhagyatni méltoztatott. Most a másik alapelvetelt vár megoldásra! . . . A „beszerzeze-selmeceibányai Társasúrt” választmányáa oly kérelemmel fordul tehát Hout és Zólyom megyék szültöljőinek, valamint mindazokhoz, a kik e vidék ifjusága és ennek Társasúrtnek iránt érdeklődnek, hogy a nevezett Társasúrttól töltek telhető módon, a különösen azáltal támogattni sziveskedjenek, hogy tajjai sorába lépnek. A választmány működésének nemes törekvése az anyagi és erkölcsi segítézés mellett mindig az marad, hogy a vezetése alatt álló Társasúrtot a felvidék ifjuságának előiskolájává alakítsa meg a jövendő hazafias társadalmi szereplés számára. Ez értelemben bizalommal néz előbe a választmány a folyó évi október hó elején tartandó közgyűlésnek és legfőbb óhaja az, hogy közgyűlését a tagok száma impozánssa tyege. Kelt Budapestnen 1885 évi szeptember hó elején.

Pavuly Lajos
elnök.

Hinfy József
jegyző.

El Amerikaba! Mint olvasóink emlékeznek, a fenti cím alatt egy megható történetet beszéltünk el lapunk Tereziáiban. A közlemény irányozik akart lenni a először Nedela című töl lapunkban jelent meg, a hol nem is tévesztette el irányát s hatását, mert számasan vótánk ki belöle azt a tanúságot, hogy Amerikában sem kíséri őm a szerencse istenasszonya nyomon az embert és hogy ithon is jó lenni. Ha már irányozikunkkal, melyet töl néplük köztül több ezereen olvastak, csak száat gyötörtük is meg a kívándorlás káros voltáról, eléggé elértek célunkat, hasznos munkát végeztünk. Ezenütt is ebben az irányban fogunk működni. Vajjon így gondolkoznak-e többi töl lapúrtainak is? E kérdésre némilég tájékozást nyújt ama körülmény, hogy a felvidéket töl lekfann állandó rovatót képez az „E Amerikába” című nagy hangú hirdetés, melynek célja azonban homlokegyenest ellenkezik a miénkkel, a mennyiben ezzel az illető ügynökök, kiket mi irányozikunkban egy esaló képében állítottunk olvasóink elé, minél több kívándorlora akarnak szert tenni. Egy lelkes plébános, ki a nép ügyében már sokat fáradozott, felháboroda hozta a napokban hozzánek egy töl lapnak eme hirdetését, felhiva róá figyelmenket. Bár már több ízben tettünk ama hirdetés káros voltáról emlitést, a figyelmeztetés folytán újból felbozokt az; felhozok pedig e helyütt, és töl lapunkban is, figyelmeztetve felvidéki lapúrtainkat, hogy ama kis hirdetésű díjról való lemondással csak csalódót mentenének meg a kívándorlás nyomorságotól, sokakat megtartanánek e hazának, melynek nem ábrándok után törö, de munkára kész polgároka van szűksége.

Elő papírúvo kés. A London News esinos adomát beszéli az indiai alkirályról El Lahore rája, egy fiatal és civilizációra szoruló ember figyelmesé lett az alkirály házában a London Illustrated News képiere. A lord megmagyarazta neki tolmács útján az illusztrációkat. Az alkirály ettöl fogva minden héten megküldte a fejedelmének a képes újságot s a rajah rövid idő alatt megtanulta az angol nyelvet. A második látogatás alkalmával már bebizonyíthatta a lord elétt, hogy megérti a képek magyarázó szövegét. Most érkeztek épen a legújabb számk — mondá az alkirály — s a fövátka elefantoszontól való késvéval az újságotok. — „Mi ez?” — kérdé El Lahore kivaucaian. „Papírúvo kés — feléle a lord — vagyis olyan kés, melyly hírlapokat és iratokat szoktak fólvágni.” — Ha megengedi uram, ennél szebb kást ajándékozok önnek, hogy ezt küldje el nekem.” Az alkirály persze örömes teljesít a rájha kívánságát. — Hónapok múltak el s az alkirály rég elfeledte az ígért papírúvót, midőn bejelentették neki El Lahore látogatását. A lord eleje sietett az udvarra A rájha gyönyöröl fehér elefanton vonult be, melynek hátalá skarlátzsinál aranyos terítő takarta s ugyanilyen lepel borította fejét is. Az alkirály látásra leszállott a rájha s egy intésre lehullott az elefant fejről a czifra burok. A szép állat két agyara művészesen volt kiféragsza s kés alakjában végződött. Egy szoka hírlapokat töl eleje s a elefant egyenkint fólvágva azokat, odanyújtotta a rájáhnak, ki e szavakkal fordult az alkirályhoz: „Háladatos barátod átadja neked az ígért papírúvót.” — A lord örült az ajándékának, noha e papírúvo használata kissé kényelmetlen.

A burgonya- és a szén. Egy német gazda a következő esetet beszéli el egy lapban: Tavaly burgonyatermesem egy részét egy pinczébe öntöttem és hirtelen kénytelen

lén lévén elutazni, semmi intézkedést nem tettem a keljő conserválás végett, sőt ezen egyszerűen a pinczébe öntött burgonyáról a tavaszig egészen megfeledkeztem. Ekkor eszembe jutván, rögtön megparancsoltam, hogy a pinczét tisztítsák ki és a burgonyákat, melyekről azt hittem, hogy kicsiráztak és elromlottak — a trágyadombra hordják. Mily nagy volt azonban csodálkozásom, midőn a burgonyákat oly épeknek és friskeknek találtam, mint midőn a földből kiszedettek. És megfőztétesük után is teljesen jóízuteknek bizonyultak. Mgyizsgálván a pinczét, azt láttam, hogy a burgonyák alatt vastag szénpor-réteg volt. Ez régebben ott tartott szénnek maradványa volt és kétségkívül ennek kellett közönség burgonya pompás conserválását.

Az oláh proklamáció. Romániából vörösbetűekkel nyomtatott proklamáció küldöznek be az erdélyi részekbe, Magyarország déli részébe. A proklamáció forradalom, gyujtozgatásra, gyilkolásra ijtázza a magyar rablígában görnyedő románokat. A proklamáció, mely az erdélyi közművelődési egyesület megalakulására akar válas lenni, Bukarestben kelt, aug. 31-én, ugyanazon napon melyen a közművelődési egyesület alakuló közgyűlést tartotta Kolozsvárt. Az van aláírva, hogy „a román irredenta szervezködő bizottsága.” Az „irredenta” azokot jelenti, a kik valamely országnak idegen uralom alatti részét akarják visszaszerezni. Tehát Erdélyt, és Magyarország déli részét Romániának. Hogy van-e ilyen bizottság Bukarestben, nem tudni, de meglet, hogy van. Megletet azonban, hogy a proklamáció csak egyesek műve. De arra is van gyauu, hogy erdélyi tocmék és vezetőies. Akarbanon erod, de veszedelmes játék, melyet nyugodtan túrni nem lehet. A proklamációzt megküldték az erdélyi román lapoknak. A szebeni „Tribuna” közölte először. Azután megküldték börtökben egyeseknek. Megkapták az erdélyi közművelődési egyesület elnöksége is. Karaueseben pedig kiragasztották a falakra. A belügyminiszterium azonnal utasította Ormós Zeigmond főispánt, hogy az izgató iratok lefoglalása körül a legnagyobb erélyvel járjon el. A proklamáció hosszú irat, a leggyőlöletesebb hangon írva. Közöljük belöle a következőket: A magyar állam a 19-ik századnak legutalatosabb politikai szültője, a mely hazugságos és árulaból keletkezett. Elmúdozik ezután a román szenedvesítet és kijavít és így folytatják: „Nem hagy bízérentuli téveitörnk, való helyzeteket fölöl ne hagyjátok magokat elámítani. A forradalom követezik! Habár még meg az égbolzat tiszta, de kezdi szörni már a viállam csapásait, ezek jövendölük azt (t. i. a forradalmat). A forradalmat ma a magyarok hirdették Kolozsvárt, mert két nép közt, a melyből az egyik a másiknak kihirdeti halálát, más helyzet nem is lehetséges, mint a forradalmi állapot. Nincsenek feyyvereink? Ez igaz. A nyit forradalom most még nem lehetséges, mert a Hora-idök megváltoztak. De lesz feyyveretek és fogtok forradalmat csinálni. Ma azonban kell egy alatomos forradalmi állapotot teremteni a magyarokkal való nári éntekesitétekből. On tésztvérek, mielőt felelditek hogy azoknak vagyona, a kik ellenetek küzdenek, kezeltökben van, mert az a ti vagyonyotok, a melytőltek el lett rabolva, a felett tehát tésztéseket szerint rendezhettek. Nem tudjátok ti azt, mily könnyen lehet egy grófuk, egy barónak egész vagyonát elhavamasztani, hisz az a vagonjátóltek rabolta el, hogy az ellenetek kasznájja vesztetekre? Nem értitek ti, hogy csak jogos védelmi harcöt folytatotok, hogyha tönkre tésztetek azt, a ki vesztetekre töl? Épen úgy tésztetek ezt, hogyha a magyar közgazgatás és igazságszolgáltatás egy-egy szarnakötöl felszabadíthatjátok a vidéket.

Nem olvassátok ti, hogy mit védekeznek egyéb leigazott népek? Nézetek csak az irlandiakra! Szentieitek köztül küszöböljétek ki azokat, a kik nem segítenek rajtatok és tyegyétek azokot helyöbe a golyós és a dinamitot, mind a kettő meg nem fog titeket hazudolni. Majd megtanátsanak titeket azután magyarul. Utájtátok a magyar nyelvet jobban, mint oddig, és köpjetek azokra, akik azt beszélik. Mindezekfölött azonban szünetek meg a oszászra, gondolni. Ez is olyan szarnok, mint a többi, aki csak erszenyeteiket és fiataloknak drága vért követelik, eserbán pedig titeket lenézésével jutalmaz. Az a kinek „jószágát”, kiirtítotték, az soha-sem hallgatott meg titeket, az nem szegyanette magát, hogy azoknak gyilkosa legyen, a kik kénytelenek voltak feyyverekkel azt keresni, a mit kérelmekkel el nem értek és az csak akkor engedett némi könyörübbélt, midőn a forradalom következtében trónjának és bírodalmának érdekei is azt kívánták. Ez álnök és falánk lények félelmeiből, nem pedig „kegyből” hallgatják meg alattvalóik kérelmet stb. stb.

NYílt tér*)

Minden családra nézve fölütte nagybecsű! Resicza Magyarországon. Becses iratára szerencsém van válaszolni, hogy a Brandt R. győgy-szerész svájci labdacsaikat megkaptam s azokkal nagyon meg vagyok elégedve. E labdacsaikat már 4 évde, hogy házában tartóm s csak a legjobbat mondhatom róluk. A svájci labdacsaikat házában mi igen nagyra becsüljük, 4 éve már, hogy segítégyünkre van s így a gyermekek hajában, mint a cselédek betegségében jól s sikerrel használunk, én és a nóm is éltünk velök s mind oddig semmi súlyos

betegség nem fordult elő házamnál, mit csakis a svájci labdacsoznak köszönhetek, s ezért a Brandt R. féle svájci labdacsokat (a gyógyszerárakban 70 kr. egy dobozzal) minden más hasonló gyógy-szernél többre becsülöm. Teljes tisztelttel: Heger Antal, fűszer és terménykereskedő. Figyelni kell a dobozon levő fehér keresztre vörös mezőben s Brandt R. névalírására.

* E rovart alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

HIRDETÉSEK.

301. szám
F. K. 1885.

Árverési hirdetmény.

A korponai kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Braxatorzs János és érdektársai végrehajtást szándékoznak elleni 10 firt 40 kr. tőke követelés és járulékaik behajtása iránti végrehajtást ügyében a Korponai kir. járásbírószág területén lévő Korpona város határában fekvő a korponai 27 sz. telekkönyv végrehajtást szenvedett tulajdonul felvett 1 sor 68 hely. sz. a ház és belteki birtokra az árverést 600 firtban ezenel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1885 évi November hó 24-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. járásbírószág telekkönyvi iródjában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladattai fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírokban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 107 § értelmében a hűnapnézés a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság.
Korponán 1885. évi július hó 14-ik napján.

Libertiny
kir. járásbíró.

387

1963. sz.ém. A selmecei kir. bíróság tkvi osztályától.

Árverési hirdetmény.

A selmecei kir. Járásbírószág mint telekkönyvi hatóság részéről, közhírré tétetik, miszerint a végrehajtási árverés Bartko András kk. Bartko Márton, Pál, Mária, János és István nevén álló, a selmecei 1562 sztkben A + 1 s. szám alatt foglalt 13 számmal jelzett 360 firtba becsült ház, udvar, kert, pajta, szántó és rétre nézve, az 1881 évi 60. t. cz. 156. §. értelmében, kk. Bartko Márton, Pál, Mária, János és Istvánnak ugyanazon tjkben A + 2 - 12 s. szám alatt foglalt kültekvéségekből megillető felére 1476 firtnyi adó szerinti becsárban — Hönig Katalin felperesnek 500 firt tőke és járulékaiknak kielégítése végett a selmecei kir. Járásbírószág mint telekkönyvi hatóságnál 1885 évi szeptember 28. reggeli 9 órára tűzött ki.

Kiküldési ár a fennebb kitért adó szerinti becsárak. Árverezni szándékozik tartoznak a fennebbi becsáraknak 10% készpénz, vagy ovadékképes értékpapírokban az árverésnek megkezdése előtt a bíról kiküldött kezéhez letenni.

Az árverési feltételeknek többi pontjai ezen eljáró kir. bíróság és Selmece-Bélabánya sz. kir. bányavárosok tanácsánál megtekinthetők.

Selmeceben 1885 évi szeptember 9-én.

Heyder
kir. járásbíró.

327

619 szhöz
tk. 1885

Árverési hirdetményi kivonat.

A beszerzésbányai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy esk. Turdon Gusztáv, és Ervin végrehajtónak Hatacsik János végrehajtást szenvedő elleni 2000 firt. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtást ügyében a beszerzésbányai területén lévő Malahó község határában fekvő a malahói 6 sz. tjkben j 1-10 s. sz. a. felvett 1/2 nr. telek a hozzá tartozó 5 népsz. ház, udvar és kertből, valamint ennek erdő és legelőbeli tartozékából végrehajtást szenvedett Hatacsik Jánost együgyevé részben illető jutaléka 451 firtban megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885 évi október hó 9-ik napján délelőtti 10 órakor Malahóban, a közési bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladattai fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1883. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt ovadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénz a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Beszerzésbányán 1885 évi június hó 20 napján.
A bányai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Vinyei
előnök.

328

Barna
jegyző.

Nyomatott a „Selmecebányai Híradó” gyorssajtóján

Hirdetmény.

A selmecebányai ág. ev. kerül. lyceumnál az iskola szolgál — és a lyceumi alumneumnál a szakcsésői állomás a f. évi december hó 8-án megürül; emelől fogva felhivatnak mindazok, akik e szolgálókat elfogadni óhajják, hogy az alumneum ephorusánál minél előbb jelentkezzenek. A fültételeket ugyan itt tudhatják meg. Előre megjegyzendő azonban, hogy e kél szolgálókat csak férj és feleség együttesen válthatja el.

Közzé teszi:

Sulcz Endre,

lyc. tanár s az alumneum ephorusa.

329

Uri és női cipők

kifűnő minőségűek kaphatók alul-
irotnál, és pedig

Női cipők bármely nagyságban 2 frttól fölfelé.

UNGER JÓZSEF

SELMECEBÁNYÁN,

alsó utca, Stanga-féleházban.

330 1-3

KÖLCSÖN

8% és 5%-ra.

Minden önjögű személy, kinek önfentartására állandó jövedelmű vannak u. m: háztulajdonos, gazda, bérli, iparos, kereskedő és hivatalnok kaphat 60 frtól 600 frtig 20 hó alatt posta-utalvány náján visszafizetendő 8% kölcsönt.

5%-os bank-kölcsön

adatik 1000 frtól kezdve egy millióig földbirtokra, esetleg jó anyagból épült városi házakra 25 évre 2% % tőkeörlesztéssel, vagy 40 évre 1% tőkeörlesztéssel. Házkölcsonknél az előirt becslési költség előre letendő.

Termények és tőzselei értékpapírok és részvények stb. elváltatnak, eladás, esetleg előleg beszerzése végett. Végül mindennemű legnagyobb szeri gazdasági gépeket és tüzmentes szekrényeket részletfizetésre adok el. — Válasz és portoköltség fejében 30 kr. levélhelyezben kérétek.

Pollák János,

bizományi és ügynéki iródjaja

331 1-7

Budapest, VII. Murányi u. 3. sz.

Ternói

Mily nagy az egék urának hatalma, s mily boldog vagyok, hogy a sors a szeretetreméltó, nyájas és előzékeny, Kassán futozca 86. sz. a. lakó CSEKEFALVY ILONA ö nagyságával összehozott, melynek bemutatván magamat, szomorú helyzetemet elpanaszolván neki, szives volt saját maga összeállított számaiból adni, melyekkel csudák csudája egy 4800 firtos ternót nyertem. Most már nyugodtan várom a kérést.

Isten éltesse ő nagys. becses családjával együtt még sokáig!

Ki hozzá fordul, küldjön levelezésre 3 drb 5 kros levélhelyet.

Zágráb, Jelaschitstér.

Petrovics Natalia hajadon.

332

Értesítés.

Van szerenés a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy én a Forster Sándor özvegye részéről az Urbánházban (a terasse-on) bérben tartott bülhelyiséget átvettem és f. hó 15-től oit

női és gyermekruha üzletet

nyitok, melyben főtrekrévsem leend a legújabb árucikkeket készletben tartani, miéért is a n. é. közönség becses figyelmét kérem ki e cikkeimre.

A közeleli őszi és téli évadra kiténően van raktárom

jaquet-, esőköpeny- s dalmánokból

berendezve.

Ez alkalommal bátorkodom egyuttal divatárucikkekkel ellátott raktáromat, férfi szabó üzletet a legmelegebben ajánlani.

Selmecebányán 1885. szept. 12.

Tisztelettel

Glücksthal Gyula.

333

Hirdetmény,

Van szerenés a n. érd. közönségnek szives tudomására adni, hogy hosszabb betegeskedésem miatt két üzlethelyiséget nem levén képes fenntartani kénytelen vagyok az Urbán-féle házban lévő nagy

porcellán-edény készletemet

saját beszerzési (gyári) áron elárusítani.

Mely alkalmat a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlván, vagyok kiváló tisztelettel

Forster Sándor özvegye,

334 4-6

Selmecebányán.

A fenn jelzett árusítás szeptember végéig tart.

Fogfájdalmak

akármilyen természetűek, hogy ha a fogak akár lyukakak akár betömötték a híres Indus kivonatnak használatával elháríthatók. E szer utólerőstettségével világáirre tett szert és egy családnál sem melőzőndő. Beszerzésbányán csakis Eisert Erichnél kapható 35 kros üvegekben.

335

Máriazelli gyomorcsöppek,

kifűnő hatású szer a gyomor minden betegsége ellen,

és felülmlatban: étvágyhiány, gyomorvereség, rossz szagú lehellet, fe-füvadások, savanyú böfögés, kolika gyomorirnat, homok és lúgykő fejlődés, gyomorégetés, túlságos nyálkáképződés, sárgaság, undor, főfajas (gyomorrontás esetén) gyomorgörgős, dugulás, étel és ital túlságos élvezetből eredő gyomorhajok gúliszták, lép- és májgajok, aranyér oltás. Egy üveges ára használati utasítással együtt 35 kr. Központi raktár: C. Brady „a Védangyalhoz” címzett gyógyszerháza Kremsierben (Morva orsz.) 336 Kapható minden jóhírű gyógyszerházaiban Osztrák Magyarországban.

Kiadó a „Selmecebányai Híradó” könyvnyomója.